

**ODVJETNIK
DRAŽEN ŠMAJGEL**

Naš broj: 361-1

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2
10000 ZAGREB**

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

**NA BROJ: St-1864/18-92
Pž-1493/20-2**

DUŽNIK:

ANAMIL d.o.o., OIB 29315506757, Josipa Lončara
2 c, 10090 Zagreb-Susedgrad, koje zastupa Dražen
Šmajgel, odvjetnik u Zagrebu

**PRIJEDLOG DUŽNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
protiv drugostupanjske odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske,
posl. br. Pž-1493/20-2 od dana 27. travnja 2020. godine**

Dužnik u zakonskom roku protiv drugostupanjske odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-1493/20-2 od dana 27. travnja 2020. godine (dalje u tekstu: drugostupanjsko rješenje), a temeljem odredbe članka 387. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) **podnosi prijedlog za dopuštenje revizije**, zbog pravnih pitanja koje su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a osobito iz razloga što je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda.

Predmet spora je obustava predstečajnog postupka nad dužnikom u kojem je Trgovački sud u Zagrebu prvostupanjskim rješenjem pod poslovnim brojem St-1864/18-92 od dana 07.02.2020. godine obustavio predstečajni postupak nad dužnikom, a Visoki trgovački sud u Zagrebu je povodom žalbe dužnika potvrdio prvostupanjsku odluku, rješenjem pod poslovnim brojem Pž-1493/20-2 od dana 27.04.2020. godine.

I. Prvostupanjski sud je svojom odlukom obustavio predstečajni postupak navodeći kao razlog dužnikovu neisplatu prioritetnih tražbina na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje II stup i na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem radnog odnosa u roku od 30 dana, a sve temeljem čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona.

Prema stanovištu prvostupanjskog suda rok od 30 dana za isplatu prioritetnih tražbina teče od dana otvaranja, odnosno nastupanja posljedica otvaranja predstečajnog postupka.

Isto stanovište dijeli i drugostupanjski sud, navodeći kako je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je primijenio odredbu čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona na

ODVJETNIK DRAŽEN ŠMAJGEL

način da je prema ocjeni drugostupanjskog suda postojao razlog za obustavu predstečajnog postupka iz razloga kašnjenja dužnika sa uplatom prioriternih tražbina više od 30 dana.

Odredbom čl. 64. st. 1. Stečajnog zakona propisano je kako će sud obustaviti predstečajni postupak, toč. 3. *ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka više od 30 dana kasni s isplatom plaće koja radniku pripada prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu odnosno prema drugom aktu kojim se uređuju obveze poslodavca prema radniku dospjelim nakon otvaranja predstečajnoga postupka ili ako u tom roku ne uplati doprinose i poreze prema plaći, računajući od dana kada je radniku bio dužan isplatiti plaću.*

Sukladno navedenoj zakonskoj odredbi obustava predstečajnog postupka nastupa kada se radi o neisplati prioriternih tražbina dospjelih nakon otvaranja predstečajnog postupka. Unatoč činjenici što su u ovom slučaju prioritete tražbine dospjele prije otvaranja predstečajnog postupka što je dužnik u tijeku postupka i dokazao, prvostupanjski sud je obustavio predstečajni postupak te time pogrešno primijenio materijalno pravo. Kako navode prvostupanjski i drugostupanjski sud u obrazloženju svojih odluka dospijeće prioriternih tražbina nastupilo je danom otvaranja predstečajnog postupka, odnosno danom objave rješenja o otvaranju predstečajnog postupka na e-oglasnoj ploči suda.

Prema mišljenju dužnika, ovakvo tumačenje i primjena materijalnopravne odredbe čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona je pogrešna iz razloga što su sporne prioritete tražbine dospjele prije dana nastupanja posljedica otvaranja predstečajnog postupka, a osim toga Stečajnim zakonom nije propisano kako dospijeće prioriternih tražbina nastupa danom otvaranja predstečajnog postupka kako tvrdi prvostupanjski sud.

Naime, kada bi to bio slučaj otvaranje predstečajnog postupka ne bi bilo niti moguće niti bi imalo svrhu budući da bi sve tražbine prema dužniku koje postoje u tom trenutku dospjele te bi se predstečajni postupak morao obustaviti.

Odredba čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona odnosi se na tražbine dospjele nakon otvaranja predstečajnog postupka, stoga je drugostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer ono što je već jednom dospjelo prije otvaranja predstečajnog postupka ne može dospjeti ponovno.

Očigledno je kako glede navedene odredbe postoji pravna nesigurnost te kako ovakva ocjena suda stvara tumačenje kako vrijeme dospijeća nije relevantno budući da prema ocjeni suda svaka prioriteta tražbina dospijeva danom otvaranja predstečajnog postupka. Takva primjena ove odredbe uzrokuje njezinu nesvrhovitost te stvara nejasnoće glede njezine primjene te posljedica obustave predstečajnog postupka.

Budući da bi prema ocjeni prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u ovom sporu svaka prioriteta tražbina bez obzira je li dospjela prije ili nakon otvaranja predstečajnog postupka bila podvrgnuta ovoj odredbi kao da je dospjela nakon otvaranja, a posljedično tome nema razlike u posljedicama za predstečajni postupak.

Obzirom na to da se radi o materijalnopravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a važno je za odluku u ovom sporu kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, dužnik podnosi naslovnom sudu ovaj prijedlog za reviziju.

ODVJETNIK DRAŽEN ŠMAJGEL

II. Javnim ispravama koje je dužnik dostavio uz žalbu, dokazao je kako je dospijeće prioriternih tražbina nastupilo prije otvaranja predstečajnog postupka, a što je drugostupanjski sud zanemario ne primijenivši zakonsku odredbu čl. 230. Zakona o parničnom postupku o presumpciji istinitosti javnih isprava, a koju je valjalo primijeniti. Drugostupanjski se sud u svojoj odluci očitovao navodeći kako istinitost žalbenih navoda ne proizlazi iz dostavljenih isprava dužnika zanemarujući činjenicu da se radi o javnim ispravama. Slijedom navedenog, radi se o apsolutno bitnoj povredi odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku učinjenoj u drugostupanjskom postupku radi koje dužnik postavlja postupovnoppravno pitanje o primjeni presumpcije o istinitosti javnih isprava, a o kojem pitanju nema prakse revizijskog suda.

III. Prvostupanjski je sud odluku o obustavi predstečajnog postupka utemeljio na očitovanju Županijskog državnog odvjetništva koje u svojim podnescima dostavljenima u ime vjerovnika prvostupanjskom sudu od dana 02.01.2020. godine i 04.02.2020. godine, navodi kako postoji nepodmireno dugovanje dužnika po osnovi prioriternih tražbina. Navedeni podnesci objavljeni su na e-oglasnoj ploči suda dana 11.02.2020. godine, dakle nakon donošenja prvostupanjskog rješenja o obustavi predstečajnog postupka, a što dužnik smatra nezakonitim. Dužnik se zbog navedenog propusta prvostupanjskog suda prije donošenja rješenja nije bio u mogućnosti očitovati na dostavljene podneske čime je prvostupanjski sud učinio apsolutno bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. Zakona o parničnom postupku. Navedenu postupovnoppravnu povredu dužnik je isticao i pobijajući žalbom prvostupanjsko rješenje.

Sukladno čl. 12. Stečajnog zakona propisano je,

(1) Sudska pismena dostavljaju se objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Sukladno navedenoj zakonskoj odredbi dužnik je mišljenja kako je podnesak Županijskog državnog odvjetništva u postupku upućen sudu dio sudskog spisa te se stoga ima smatrati sudskim pismenom. Obzirom na navedeno, takvo sudsko pismo se mora javno objaviti prije donošenja odluke budući da ono može utjecati na ishod sudskog spora. Prvostupanjski sud je pismo objavio naknadno i time uskratio mogućnost dužniku da utječe na odluku. Sukladno navedenom nije jasno smatra li se podnesak stranke u predstečajnom postupku sudskim pismenom koji se kao takav mora staviti na znanje protivnoj strani, stoga dužnik ističe kako je definiranje pojma „sudsko pismo“ pravno pitanje o kojem nema prakse revizijskog suda, a koje je važno za odluku u sporu te za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, a također i za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Dužnik je mišljenja kako bi ovdje valjalo primijeniti Uredbu (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dalje: Uredba), a koja ima izravnu primjenu te prednost u primjeni nad zakonodavstvom RH te čija je provedba osigurana čl. 1.a Zakona o parničnom postupku.

Navedenom Uredbom propisana je obveza dostave svih sudskih i izvansudskih pismena te Uredba kao takva se primjenjuje na sva „pismena“ ne stvarajući razliku između „sudskih“ i „izvansudskih“ pismena u pogledu obveze dostave. Kako je propisano stavkom 6. Preambule Uredbe: „Učinkovitost i brzina sudskih postupaka u građanskim stvarima pretpostavlja da se slanje sudskih i izvansudskih pismena obavlja izravno, na najbrži način, između lokalnih tijela koja određuju države članice.“

ODVJETNIK
DRAŽEN ŠMAJGEL

Budući da primjena Uredbe utječe i izaziva promjene u hrvatskom pravnom sustavu, u tom smislu bi glede ovog pitanja valjalo preispitati eventualno postojeću sudske praksu, odnosno rješavanje tog pitanja doprinijelo bi nastanku jedinstvene sudske prakse koja još o takvom pitanju nije razvijena.

Slijedom gore navedenih razloga predmetna – prvostupanjsko i drugostupanjsko rješenje koja su prema mišljenju dužnika, ovdje podnositelja prijedloga pravno pogrešna, obzirom da su ista protivna pozitivnim mjerodavnim materijalnim propisima i da su ista utemeljena na shvaćanju o kojem nema prakse revizijskog suda dužnik, ovdje podnositelj prijedloga, postavlja sljedeća materijalnopravna i postupovnoppravna pitanja koja smatra važnim odluku u sporu i za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni iz razloga koji se nastavno izlažu.

Postavljaju se materijalno pravna pitanja:

- 1. Dospijevaju li i u kojem roku prioritetne tražbine u predstečajnom postupku a koje su dospjele prije otvaranja predstečajnog postupka, odnosno u trenutku nastupanja pravnih posljedica otvaranja predstečajnog postupka unatoč nepostojanju takve zakonske odredbe?**
- 2. Može li se sudska odluka o obustavi predstečajnog postupka temeljiti na odredbi čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona ukoliko je prioritetna tražbina dospjela prije dana otvaranja predstečajnog postupka?**
- 3. Može li se sudska odluka temeljiti protivno zakonskoj odredbi o presumpciji istinitosti javnih isprava bez dokaza o suprotnom?**
- 4. Smatra li se podnesak stranke upućen sudu u predstečajnom postupku *sudskim pismenom* te postoji li u smislu čl. 12. Stečajnog zakona obveza da se takav podnesak ima objaviti na e-oglasnoj ploči prije donošenja odluke radi davanja mogućnosti očitovanja strankama u postupku?**

Dužnik smatra da su navedena pitanja bitna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, iz razloga što to definira granicu slobodnom sudačkom uvjerenju u odnosu na arbitrarnost u postupanju, a koja vrednota je zajamčena Ustavom.

Podnositelj prijedloga predlaže Naslovu donijeti rješenje kojim se dopušta podnošenje revizije u predmetnom postupku.

U Zagrebu, 02.07.2020. godine.

Dužnik pp